

til det Forslag, jeg nævnedes før under Nr. 21 i Betænkningen, men jeg tror, det er mindre angribeligt end Mindretallets Forslag. Jeg synes ikke, at mit Forslag kommer i Strid med Lovforslagets Principper, og der er i hvert Tilfælde dette ubetinget rigtige i mit Forslag fremfor i Mindretallets, at de nye tilkommende Værdier vurderes efter Priserne i Vurderingsøjeblikket, medens de efter Mindretallets Forslag skal vurderes ogsaa efter Fortidens Priser. Jeg skal meget anbefale dette Forslag til Vedtagelse i det høje Ting og Antagelse af den højtærede Minister. Jeg synes, at det løser Spørgsmaalet paa en god Maade.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om et Ændringsforslag, som jeg er Medforslagsstiller af, nemlig Nr. 9, der tilsigter at forandre Forholdet mellem de skattefrie Lejeværdier, henholdsvis paa Landet, i Byerne og i København. Forholdet i den gældende Lov — og det samme Forhold er til Stede i det foreliggende Lovforslag — er jo som 1—2—3, henholdsvis for de skattefrie Lejeværdier paa Landet, i Byerne og i København. Mindretallet tror ikke, at dette Forhold er det rette. Mindretallet kan ikke se andet, end at det er altfor meget til Ugunst for Landet. Man maa jo huske paa, at til Landet henregnes i denne Forstand ogsaa Stationsbyerne, og Lejeværdierne i Stationsbyerne staa sikkert ikke i det Forhold til Lejeværdien i Byerne og i København, som det nævnte Forhold 1—2—3 angiver. Denne Mindretallets Opfattelse har ogsaa fundet Tilslutning i Folketinget, hvilket ses af Udvalgsbetænkningen om denne Sag. Da Forholdet efter Mindretallets Opfattelse ikke er rigtigt efter den gældende Ejendomsskyldlov, har vi heller ikke kunnet gaa med til at bevare det i det nye Forslag; thi naar Udgangspunktet ikke er rigtigt, bliver Forholdet jo i Virkeligheden forværret, naar man forhøjer Tallene og stadig fastholder Forholdet. Et Mindretal har for at raade Bod derpaa foreslaaet, at de skattefrie Lejeværdier, der nu gælder i den bestaaende Lov, henholdsvis for Landet, Byerne og København, 60—120—180 Kr., skal have et Tillæg paa 30 Kr. hver, hvorved man kommer op til skattefrie Lejeværdier paa henholdsvis 90—150—210 Kr. Saa vil Forholdet ikke længere være 1—2—3, men 3—5—7, og Mindretallet tror, at dette stemmer bedre med de virkelige Forhold. Om nu de Tal, Mindretallet har foreslaaet, er de absolut rette, derom kan der naturligvis være delte Meninger, og det er et Spørgsmaal, hvorom der kan forhandles. Mindre-

tallet har nærmest haft for Øje at faa et andet Forholdstal frem, fordi det fandt, at det nugældende Forholdstal ikke rammer det rette, og jeg skal paa Mindretallets Vegne anbefale dette Forslag.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om et Par Ændringsforslag, som jeg ikke har kunnet tiltræde. Der er først Ændringsforslag under Nr. 5 til § 4, der jo søger at forhindre, at Ejendomme skal kunne forlanges omvurderet, selv om der ingen Forandring er foretaget, blot for at faa dem sat op i Ejendomsskyld i Anledning af, at Ejendommen søges belaaet eller solgt. Jeg har Sympati for den Tanke, der ligger i Ændringsforslaget, men naar jeg alligevel ikke har kunnet give det min Tilslutning, saa skyldes det, at jeg synes, at Forslaget rammer for vidt, thi bliver dette Forslag til Lov, saa vil den Mand, der har forbedret sin Ejendom ved Opdyrkning, Mergling, Kultivering o. s. v., ogsaa blive afskaaret fra at kunne faa sat sin Ejendomsskyld op. Det synes jeg er ubilligt og urigtigt, og jeg har for mit Vedkommende ikke turdet gaa med dertil. Det kan have Betydning for saadan en Mand at faa Ejendomsskylden sat op, naar han vil søge Laan, og Ejendommen ad de Veje, jeg nævnedes, er blevet bragt til en væsentlig større Værdi. Det er i saadanne Tilfælde urigtigt, at Manden ikke kan faa Ejendomsskylden sat op, og dette kan særlig blive uheldigt overfor mange jydsk Ejdomsbesiddere. I Jylland er der endnu meget uopdyrket og ukultiveret Jord, og jeg maa derfor fraraade Ændringsforslaget.

Et andet Ændringsforslag, hvis Tanke jeg ogsaa har Sympati for, men som jeg alligevel ogsaa maa fraraade, er Ændringsforslag Nr. 18, der, som den ærede Ordfører udtalte, tilsigter at forhindre Omvurderinger for rene Smaatteriers Skyld. Dette har min fulde Sympati, men naar jeg alligevel ikke har kunnet slutte mig til Ændringsforslaget, er det, fordi jeg tror, at det ikke er rigtigt eller i Overensstemmelse med Ejendomsskyldlovens Princip i det hele i den Grad at betragte Brandforsikringssummen som afgørende Faktor for, om der skal foretages Omvurdering eller ikke, og jeg er heller ikke sikker paa, at de Sætses, der er satte, at Brandforsikringssummen skal være steget med mindst 10 pCt. eller med mindst 4,000 Kr., er de rette; jeg frygter for, at det vil kunne føre til nogen Vilkaarlighed og Ulighed i disse Forhold. Der kan ogsaa fremføres den Indvending imod Forslaget, at det ikke er alle, der er lige hurtige i Vendingen med Hensyn til at faa sine